

Franciaországi beszámoló 2017. márc. 7-21

Kováts Levente kísérintanár

Erre a gyakorlatra sok jelentkező volt az iskolánkban a diákok közül. A bírálók nehéz helyzetben voltak, de aztán kialakult a csapat, tizenkét fővel, két lány és tíz fiú és a két kísérintanár. A franciául jól beszélő, szakmai gyakorlati oktató Lázár Piroska, és a túra- és idegenvezetésben is jártas, szakmai gyakorlati és elméleti oktató, Kováts Levente, vagyis én. Az örömet fokozta, hogy az utazó gyerekek közé saját osztályomból 4 fő is bejutott.

Szép és kalandos út után, a későesti (éjjeli) órákban érkeztünk meg vendéglátóinkhoz, a Párizs melletti Marcoussis településen levő kertészeti iskola vendégházához és kollégiumához. Másnap a szokásos adminisztrációs folyamatok után egyből találkoztunk a helyi diákokkal, akikkel közös angol órán is részt vettünk a munka mellett.

Nekünk, mint kísérint tanároknak, egy programmegbeszélés volt a program. Nagyon tetszett, hogy vendéglátóink pontosan tudták, hogy hogyan működik ez a program. Ez érthető, hiszen az iskolánk már sokadik alkalommal van jelen a francia partner iskola életében. Fő szempontok: a két iskola együtt végezi a gyakorlati munkát, és ezzel együtt az angol nyelvi segítséggel szakmai foglalkozásokat tart. A programok változatosak voltak, kertészeti, dísznövényes és kertépítő gyakorlatok váltották egymást. Üvegházban, szabad területen, az iskolai parkban, és építettünk kertet lőtéren is. Ezen kívül a szabad időnkben, kerti séták, golftanulás, városi séta, régészeti bemutató, kastélylátogatás, piknik egy erdészházban.

A hétfőket mi szerveztük meg. Az első hétfőjét Párizsi kirándulással kezdtük, két nap alatt, minden, ami csak belefér. Sok mindent láttunk, és ami legfontosabb, hogy hihetetlen fegyelmekkel vettek részt a diákok a programon és viselték el hogy a szűk menetrend miatt futva értük el az éjjeli utolsó buszt is. Nehezen hiszem, hogy ennél gazdagabb programon tudna valaki diákjaival részt venni. Következő hétfője Versailles egy teljes nap. A kastély és az azt körül vevő kb. 70 ha kert, egy életre szóló élményt adott mindenkinek. Másnap egy helyi kirándulás egy közeli várhoz. Az nap este városi fesztivál volt, a debreceni virágkarneválhoz hasonló.

Az étkezés is nagyon érdekes volt, az ebéd négy féle előétel, két féle főétel, három féle desszert. A vacsora mindenből egy-egy féle. Mindig köret (zöld köret is) és valami sült, néha olasz tészta. Nincs leves és főzelék. Annyira nincs, hogy a konyhán 1 db mélytányér sem volt! A reggelit és a hétfői ételeket a kapott bőséges alapanyagokból mi, a saját kis konyhánkon oldottuk meg. A főzésben, tálalásban, rendtartásban két „napos” segített a konyhában és a közös nappaliban.

A gyerekekkel Piroska minden nap tartott egy kis franciaórát és az állandó együttlétek alatt, már szinte mindenki kommunikált franciául is a helyi diákokkal.

Itt létünk idejére esett márc. 15.-i nemzeti ünnepünk. Mindenki feltűzte a még itthonról hozott kokárdát. Ez nagyon tetszett a vendéglátóinknak. Elmagyaráztuk nekik a kokárdánk történetét, illetve a szabadságharcunkat. Így dolgoztunk tovább, kokárdával a szívünk felett.

Ezen a napon látogatott meg minket a francia országos programkoordináló is. Újságíró is jött vele, tolmács és tanár nélkül beszélgettek a gyerekeinkkel, aki dicsérték a programot. Az újságíró a végén nagyon megdicsérte nekünk a srácokat, hogy milyen jó szókinccsel és bátran válaszoltak nekik. Egy fotós pedig az Európai Unió zászlója előtt csinált projektévkönyvükhöz képet rólunk. Végül ünnepélyesen felvontuk a magyar zászlót is az iskola előtt.

Kapcsolatunk az iskola igazgatójával, gazdasági vezetőjével, tanáraival, dolgozóival példaszerű volt, nem volt olyan kérdés melyet nem maximális segítséget adva oldottak volna meg. (Mindkét lány orvosi ellátása, mosás, konyhafelszerelés beszerzés, vásárlások... stb.)

Meglepő, de a diákok között sem volt semmi surlódás, a közös munkák (pedig volt olyan, hogy versenyben dolgoztak) sem okoztak problémát. Ők magyarul, mi franciául köszöntöttük segítettük egymást.

Sajnos minden jónak egyszer vége. Utolsó este egy gulyáslevesre hívtuk vendéglátóinkat, MERCI díszítésű asztalunkon Magyaros szalámitállal, borokkal vártuk őket. (Sajnos nem tudtunk közös népdalt énekelni, szép búcsú lett volna.) Ízlettek a falatok, minden elfogyott. Mindketten megköszöntük ezt a két hetet egymásnak és elváltunk.

Szerintem egy nagyon sikeres, szakmailag előremutató, kulturálisan kitekintő, nyelvtanulásban hiányt pótló, a naposi rendszerben és a programokban közösségépítő, sokoldalú tartalmas projekt volt. Remélem, hogy sok ilyen eseményen tud még az iskolánk részt venni, és remélem én is eljutok máskor is kísérő tanárnak.

A lehetőséget diákjaim nevében is köszönve, tisztelettel: Kováts Levente

Budapest 2017 ápr.01.